

høre op, og for at faae Bærgerne med. Det samme tror jeg at flere, der den Gang vare fraværende, nu vilde erklære, om de vilde tale. — Der var en æret Folkethingsmand (C. F. Larsen) som havde saa meget imod, at jeg sagde, at der under visse Omstændigheder kunde tillades Moderen til Uægtebarnet at aflægge Ed. Jeg skal ikke tvistes med ham om, hvorvidt det kan grundes paa den Hviesteretsdom, jeg henviste til, eller ikke, men skal kun sige, at det er ikke Andet, end hvad der nu finder Sted, idet det under visse Omstændigheder tillades Kvinden at aflægge Ed. Det ærede Medlem beklagede, at det Net, vi havde lavet, havde for vide Maffter. Hvad skulde den Beflagelse til, naar han siger, at han slet ikke vil have Faderen frem, men Moderen, hende maatte man faae frem? So Tak! Det kan Kvinden nok se, at det er Mændene, der give Love, naar de vælke al Byrde og Skam over paa hende. Jeg siger, at naar man ikke vil have Faderen frem, skal man heller ikke have Moderen frem. Det er Synd, det er krænkende for hende, det er en Byrde, der vælkes over paa det svage Kjønn, som man ikke selv vil bære. So, vi handle net! Da det ærede Medlem for Kjøbenhavn talte om Nettet, kom jeg til at tænke paa, den Gang Aferne vilde fange Løse. Løse var ogsaa meget usædelig; thi foruden at have Børn med sin Hustru, havde han 2—3 Børn med Hvern Angerbode, og han havde ogsaa Børn med en Kvie, som han laa og rodede med under Jorden. Det var et sandt Svineri! Da de saa vilde fange ham, faae han paa Nettet, og saae at han ikke kunde komme under; men han var alligevel bange for at komme ind i Nettet, og da de saa vilde tage ham, vilde han springe oven over. Jeg er imidlertid ikke bange for Nettet; thi hvis han vil springe oven over, skal man nok holde paa ham, jeg haaber, det vil gaa som den Gang med Løse, idet Thor greb ham om Halsen. Saaledes vil det nok gaa ham, naar han forsøger at springe oven over.

Naar man vil se Sædeligheden i Belysning af Kirken og Kristendommen, saa er Feilen den, at dette er lagt under Justitsministeren. Jeg er enig med Pastor Vilh. Beck i, at det skulde være lagt under Kultusministeriet, og navnlig da nu for Tiden, da vi have en Kultusminister, der, som vi hørte forleden, stiller sig i et særdeles velbilligt Forhold til Bibelens Autoritet. Af den fortrinlige Afhandling af Vilh. Beck i Maanedssbladet, udgivet af Foreningen mod Lovbestyrelse for Usædelighed, 6te Aargang, skal jeg med den høitærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse nogle faa Linier, fordi jeg ser, at ogsaa han er inde paa den Tanke,

og følger med ham hele den indre Missionsretning, hvis Fører han er, og jeg vil haabe, at de andre kirkelige Retninger ere enige med ham. Jeg er i det Stykke fuldstændig enig med Beck, nemlig, at vi skulle have det berøgt, og det bliver vist ogsaa Enden paa det. Der maa vi have Sædeligheden hen. Hvad duer en Kristendom, som ingen Sædelighed har? Kristne uden Sædelighed, hvad er det for Noget? Dem kjender jeg ikke. Pastor Beck siger: „Det er mærkeligt, at alt dette“ — nemlig om Sædeligheden — „ligger under Justitsministeriet, „jus“ betyder jo Ret, altsaa Staten paalægger sit Justitsministerium at vaage over Skjørgernes Ret over Utugtens Ret“ — det om Fødselsstiftelsen nævner han ikke; men det er ogsaa Utugtens Ret, at Faderen skal være skjult — „men vi kunne jo sige, at ligesom vi have Justitsraader, der Intet have med Justitsen at gjøre, saaledes have vi her en Justits, der ikke har med Ret at gjøre.“ Det er stærke Ord, men jeg siger at Præsten har Ret i denne Sag. „Men det er modbydeligt, at denne Tilstand skal tages for Ret“ — læg Mærke til, han siger, det er modbydeligt — „at denne Tilstand skal gjælde for en retmæssig Ordning. Taleren vilde ønske, at den lovbestyttede Prostitution maatte blive henlagt under Kultusministeriet, for om man dog saa maatte kunne se, hvor modbydeligt det er. Statens Mening med Oprettelsen af dette Ministerium er jo denne: der er i Folket en Trang til Religion; denne Trang skal Kultusministeriet sørge for kan blive tilfredsstillt paa den bedste Maade, derfor henviser det til sine Kirker og Præster og erklærer“ — det er Kultusministeren, som erklærer det — „i disse Kirker garantere vi Eder den bedste religiøse Kultus, og vi garantere, at vore Præster have den bedste Kundskab og Uddannelse til at forestaa denne Kultus; der kunne I faae Eders Trang til Religion tilfredsstillt; men en Del af Folket har ogsaa Trang til Utugt“ — der er to Slags Trang, en til Kirken og en til Horeri, og Staten skal saa sørge for, at begge blive tilfredsstillte, og derfor vil Beck have det henlagt under Kultusministeriet. Pastor Beck siger altsaa: „En Del af Folket har ogsaa Trang til Utugt; den vil Staten ogsaa imødekomme, og den har derfor paalagt sit Kultusministerium at oprette saa mange Venustempler og ansætte saa mange Præster, som er fornødent, for at Utugtstrangen kan blive tilfredsstillt, og siger: vi garantere, at disse Utugtens Præster levere den bedste, reneste, uforsalstede Utugt; der kunne I faae Eders Trang tilfreds-